

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

posten“, og nogle tal for, hvad reparationer koster. Det er rigtigt, at det koster betragtelige beløb, jeg kender også til det fænomen med en vogn, der drikker i spandevise af benzin og olie, og at det løber ud på landevejen — det er meget uheldigt, når det gør det. Spørgsmålet er blot, om vi ville undgå dette spild, hvis vi frigav importen, og om man virkelig ville få udskiftet de gamle vogne. Den ærede forslagsstiller har ikke påvist, at det er sket andre steder, hvor man har fået fri import af motorkøretøjer. Efter de oplysninger, jeg har om dette spørgsmål, ligger det sådan, at man i Sverige næsten ingen ophugning af vogne har haft, og det er således, at mindrebedmedede købere har været henvist til at købe disse meget slette vogne og at betale de meget store udgifter til reparationer og til olie og benzin.

Så er der et spørgsmål, man også må tage i betragtning, når man skal bedømme valutasituationen, og det er spørgsmålet om reservedele. Her har det ærede medlem tidligere været inde på, at importen af reservedele ville kunne sættes ned, såfremt vi frigav importen; men man må være klar over, at denne meget betydelige forøgelse af vognparken også vil kræve en betydelig forøgelse af reservedele. Også på dette område ville vi derfor få brug for et ekstra beløb ud af valutakassen.

Dernæst er der spørgsmålet om benzinen. Nye vogne kræver også benzin, og vi har derfor anslået, at med et nogenlunde normalt forbrug af benzin pr. vogn ville vi stå overfor en ekstra udgift til benzin på 11 mill. kr. årlig, og det vil stige yderligere.

Endelig vil jeg om det foreliggende forslag sige, at det vil medføre, at dollarpræmieringsordningen falder bort, idet den overvejende del af indkøb på dollarpræmieringsbasis er køb af automobiler, medens andre varer spiller en underordnet rolle. I denne forbindelse er der grund til at nævne, at en ikke uvæsentlig del af vore dollareksportmuligheder står og falder med denne dollarpræmierings opretholdelse.

Den ærede forslagsstiller har været inde på, at en forøget import af personautomobiler vil medføre formindsket import af andre og mindre nyttige varer, og at den muligvis også vil medføre et mindre forbrug

af valuta. Nu er det vanskeligt at skønne, hvad man ville have gjort, hvis man ikke købte bil, men jeg er ganske alvorligt bange for, at det ikke ville stille sig så gunstigt, som det ærede medlem forestiller sig. Jeg er bange for, at det først og fremmest ville bevirke en mindre opsparing her i landet, idet folk ville tage de penge, de skulle bruge til automobiler, fra deres opsparing, og det vil være så meget mere uheldigt, som opsparingen i forvejen er for lille, og dette er igen til stor skade for investeringsmulighederne indenfor hele erhvervslivet.

Et forhold, jeg også synes jeg må pege på, er, at såfremt det ærede medlems forslag om frigivelse gennemføres, vil man slå et arbejde i stykker, som netop er påbegyndt, nemlig et arbejde for at samle amerikanske vogne på danske samleband, og man må fremhæve, at automobilimporten har en meget høj valutakvote, og derfor kun giver ringe beskæftigelse og produktion her i landet. Der kan også være grund til at fremhæve, at en frigivelse af bilerne vil mindske mulighederne for frigivelse af andre varer, et spørgsmål, man forstod på debatten i går at det ærede medlems parti interesserer sig varmt for.

En forøgelse af vognparken vil desuden kræve et forøget garagebyggeri, og spørgsmålet er dog, om boliger til mennesker ikke må komme en postgang før boliger til biler. I vareforsyningsudvalget har man drøftet disse problemer og været enig om, at importen af biler må bremses, men har endnu ikke kunnet enes helt om formen for denne bremse. Også spørgsmålet om østtyske biler og andre tredielandsbiler er forelagt i vareforsyningsudvalget, og jeg har i udvalget givet udtryk for mine betænkeligheder ved de forslag, der har været fremme.

Som jeg allerede sagde indledningsvis, finder jeg det rigtigt, at man til enhver tid søger at udvide importen så meget, som forholdene tillader det, men den begrænsning må også understreges. Man må være klar over, hvad det er, man gør, og hvilke konsekvenser det indebærer. Ud fra den betragtning har jeg i vareforsyningsudvalget givet udtryk for, at regeringen finder, at importen stadig bør begrænses gennem automobilfordelingsnævnet, men at man vil tilstræbe en udvidelse af automobilimporten, såfremt valutasituationen ikke for-